

Štampa vsak četrtak
in velja s poštno
urob in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za eno leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za štiri leta „ 1.—

Štampa se pošilja
opredeljeno v tiskarni
sv. Cirila, kovaške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Dobrohotni katol. tis-
karskega društva do-
živajo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pocamerni listi dobijo
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rekopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za označila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 28.

V Mariboru, dne 9. julija 1903.

Tečaj XXXVII.

Ljudski shod v Šoštanju.

Za dan 5. julija so sklicali šoštanjski rodoljubi ljudski shod, ki se je vršil ob povoljni udeležbi v vrtnih prostorih hotela »Avstrija«. Posebno mnogoštevilno so prihiteli na shod zavedni Velenjčani, na čelu jim gg. župnik C i z e j in župan S k a z a. Okrajno glavarstvo se je menda balo, da bi znale tudi v Šoštanju kake nemškutarske barabe izživati mirne Slovence, za to je osem orožnikov bilo pripravljenih, da skrbijo, ako potrebno, za mir in red. Kot vladni zastopnik je bil pri shodu navzoč okrajni glavar slovenjegraški gosp. Čapek. Gospod glavar mora k vsakemu slovenskemu zborovanju, ker drugi uradniki slovenjegraškega okraja niso dovolj zmožni slovenskega jezika.

Shod je otvoril župan šoštanjski gospod R a j š t e r. Na to se je izvolil predsednikom g. dr. F r. M a y e r, odvetnik v Šoštanju, ki je srčno pozdravil zborovalce ter govornike, predstavil vladnega zastopnika in oddal besedo g. A. K o r o š e c u iz Maribora.

G. A. K o r o š e c govori o narodno-gospodarskih zadačah spodnjestajerskih Slovencev. Mi imamo lepo, krasno domovino, paziti moramo, da nam ne preide v tuje roke. Podpirajmo slovenske obrtnike in trgovce! Če stariši pošiljajo svoje sinove k trgovini ali obrtništvu, naj se držijo načela, da dajejo svoje otroke le Slovincem v učenje. Pri tujih ljudeh se vam odtujijo tudi vaši otroci, oni postanejo tuji vaši veri, vašemu jeziku in vašemu političnemu prepričanju. Grajal je tudi ono znano slovensko specialiteto, kako

mnogi kmetje skrbijo za boljšo bodočnost svojih otrok. Da bi sina lažje v kmetem stanu stalo, dajejo ga učiti eno ali več let nemški. Noben narod si na ta način, z učenjem tujih jezikov, ne skuša izboljšati svojih gospodarskih razmer. Le marsikateri slovenski kmet je tako kratkoviden ter da sinove učiti nemški, namesto gospodarstva. S tem skrbi le za nemške sinove, da potem lažje kot uradniki živijo v naših prijetnih krajih. Dajajte rajši sinove na kmetijsko šolo v Grm na Kranjskem, nego jih mučite s tujim jezikom, na ta način boste boljše poskrbeli za njihovo bodočnost!

G. dr. V l. S e r n e c je govoril o političnem položaju ter izvajal: Desetletja se borimo Slovenci za naše pravice, pa še vedno nismo dosegli zajamčene nam jednakopravnosti z Nemci. Zakaj imamo svoje poslance? Ti storijo svojo dolžnost; toda Körber, akoravno je izjavil, da bo nepristranski, je popolnoma pod nemškim uplivom. Ne dovoljuje Slovanom nič, ako nemški nacionalci s tem niso zadovoljni. Poslanci so ga opetovano opozorili na krivice, ki se Slovincem na Spod. Štajerskem gode, opozorili na to, da da se nastavljajo v slovenskih krajih zgolj nemški, Slovincem sovražni uradniki, da nimamo nič slovenskih strokovnih in srednjih šol, toda ministrski predsednik jim je odgovoril, da mu tega nemška ljudska stranka ne dovoljuje, da bi izpolnil skromne slovenske želje. Rogal se je celo našim poslancem, da slovenski narod o vsem tem nič ne ve, da ljudstva nimajo za seboj. Zato mora slovensko ljudstvo govoriti na shodih, slovenski

narod mora zahtevati na shodih slovenske šole, slovenskih uradnikov. Toda ne samo ministrski predsednik je kriv, da nič ne dosežemo, kriv je temu tudi razpor na Kranjskem, ki je dospel do tega, da se zveže ena stranka celo z našim najljutejšim sovražnikom, Nemcem. Ta razpor je povzročil, da smo v državnem zboru deljeni na več skupin in da kranjski poslanci ne nastopijo tako energično proti vladi, kakor bi ta zaslužila, boječi se, da izgubijo pomoč vlade v boju za kranjski deželni zbor. Toda naj bodo razmere v državnem in deželnem zboru sedaj še tako neugodne, zmagali bomo le enkrat, ako ostanemo le zavedni; boj z Nemci dobojeval se bo v prvi vrsti na domačih tleh. Nemeč nas ne bo zmagal, dokler ostane Slovenec značajan in zvest svojemu narodu, zvest geslu: »Biti slovenske krvi, biti Slovincu ponos!«

Kot tretji govornik nastopi deželni poslanec za slovenjegraški okraj g. I v a n V o š n j a k ter poroča: Ker se nemška večina ni ozirala na naše opravičene želje, zapustili smo v zadnji deželnozborni dobi deželni zbor ter vključ v nasprotovanju vstrajali pri abstinenci. Ako bi omahovali, bi nam to le škodilo pri nasprotnikih. Lani so bile nove volitve. Bilanca je ostala stara, zopet je prišlo osem Slovencev v deželni zbor. Namestnik grof Clary se je potegoval, da vstopimo novoizvoljeni poslanci v zbornico. Zavezal se je, da bo slovenske poslance v nagovoru posebej pozdravil, in isto formalnost je dosegel tudi pri deželnem glavarju grofu Attemsju. Vstopili smo torej v deželni zbor. Prvo zasedanje je trajalo samo dva dni, stavilo se je mnogo

Listek.

Iz mladosti srbskega kralja Petra I.

Umrli češki pisatelj dr. Viljem Gabler, ki je bil od avgusta 1852 do oktobra 1859 vzgojitelj novoizvoljenega srbskega kralja, je priobčil v listu »Osvěta« leta 1892 daljši popis svojega bivanja v Srbiji. Ta spis ima silno zanimive podatke o življenju na dvoru Karagjorgjevičev, ko so bili ti še vladarji v Srbiji, pozneje pregnani od Obrenovičev, zlasti pa o mladostnih letih sedanjega kralja Petra Karagjorgjeviča. Med drugim pripoveduje dr. Gabler tudi to-le:

Knez Aleksander je vladal leta 1852 že deseto leto. Svojo mladost je preživel v Valahiji. Znal je brati in pisati, kar tedaj v Srbiji ni bilo ravno neobhodno potrebno za senatorsko čast. Drugačne posebne izobrazbe ni imel. V pisalni sobi je imel pač dve lepi stekleni omari, polni najznamenitejših del evropske literature, a jaz mislim, da niti ene izmed njih ni prebral.

Bil je sicer še precej podoben knezu, samo do svojih poslov se je večkrat obnašal silno surovo. Govoril je precej dobro nemški, rumunski in nekoliko ruski.

Njegova žena, kneginja Perzida, je bila hči senatorja Jefrema Nenadovića. Imel je pet otrok, tri hčere, kojih ena, Poliksena, je bila omožena z Nikolajevičem, takratnim srbskim poslanikom v Carigradu, in dva sinova, Petra in Andreja. Peter je imel tedaj osem, Andrej pa štiri leta. Misel, preskrbeti Petru vzgojitelja, se ni rodila v glavi kneza očeta Aleksandra; škoda bi se mu bilo zdelo stroškov za tako po njegovih mislih nepotrebno stvar, kajti bil je silno varčen in ni živel nikoli potratno. Denar je rajši naložil v Avstriji, kar je bil brzokone glavni vzrok njegovega velikega prijateljstva z avstrijskim konzulum Radoslavjevičem. Knez bi bil najrajši odklonil vsakega odgojitelja, vsaj meni se je zdelo tako, kajti vedel je, kakšen neugnanec je njegov Peter, in si je mislil, da tudi razposajeni, divji sinko ne bo maral nobenega, ki bi ga brzdal. V ta namen je dal sezidati majhno hišico kakih 200 korakov daleč od konaka, in za trdno je pričakoval, da Peter ne bo hotel bivati tamkaj.

Ko me je general Zach predstavil, sta me knez in kneginja vsprejela v svojem salonu zelo prijazno. Mladi Peter pa je bil v sosedni sobi. Po kratkem razgovoru ga knez pokliče. Dečko se je ozrl vame z odločnim pogledom. Skoraj gotovo sem mu bil všeč, sicer bi jo bil pobral takoj nazaj, kar smo

tudi vsi pričakovali. A vedel se je še precej dostojno; na vsa moja vprašanja je odgovarjal prav pošteno in uljudno, čemur se knez in kneginja nista mogla dovolj naučiti. Prinesel mi je celo neko knjigo, iz katere se je že učil, kakor je rekel. Knez je bil vidno presenečen. Vprašal je Petra: »Ali pojdeš s tem gospodom?«

In Peter je odgovoril, kar je zopet kneza vidno presenetilo, z odločnim glasom: »Pojdem!«

Vzel je knjigo in šel z menoj.

Prva zmaga je bila dobljena. Najpreje sem pokazal Petru razne stvari, ki sem jih prinesel za igrače iz Prage in Dunaja, tako razne slike za prerisavanje in slikanje, za izrezovanje in sestavljanje; pokazal sem mu barve, s katerimi se poslikajo, in mu povedal, kaj se vse sestavi iz njih. Ko sva se tako igrala kaki dve uri, sem mu odločil delo za prihodnji dan in ga prosil, naj pride prihodnji dan takoj po zajutreku, in da bom delo že sam pripravil.

Dečko je bil ves vesel in srečen, ker je videl tako lepe stvari. Radostnega obraza se je vrnil zvečer v konak. Seveda so ga vsi začudeno gledali, češ, kako je mogoče, da je bil toliko časa pri meni in da je tako vesel in dobre volje.

predlogov, poslanec Robič je zahteval s posebnim predlogom razširitev volilne pravice, jaz pa ustanovitev slovenske kmetijske šole v našem ali pa celjskem okraju. Zadnja beseda se še o teh predlogih ni govorila. V drugem zasedanju se je vršila važna volitev deželnega oobornika. Izmed Slovencev je izvoljen zopet poslanec Robič in sicer s pomočjo bauernbündlarskih glasov. Toda povdarjati moramo, da so nam ti sami radi dali glasove, da nismo prosjačili za-nje. Kako bo ravnala nemška večina v bodoče z nami, ne vemo. Vstrajajte ob naši strani, tem lažje je nam poslancem potem delovati za Vaše koristi.

G. dr. Mayer govori o veliki potrebi gospodarske izobrazbe in gospodarskega napredka ter zahteva ustanovitev strokovnih kmetijskih šol.

G. župan velenjski, g. Skaza, je stavil naslednje resolucije, ki so bile enoglasno sprejete:

1. Z ozirom na to, da je bilo mogoče nemškimi poslancem vseh frakcij združiti se v eno narodno skupino, želeti bi bilo in pričakuje se, da bi se tudi slovanski poslanci vseh frakcij, posebno pa jugoslovanski, združili v tako parlamentarno skupino, koja ima varovati v prvi vrsti obče slovenske zadeve.

2. Ker se na gospodarskem in narodnem polju vkljub temu, da so se udali deželni poslanci in zopet vstopili, nič ni storilo, ponovimo že tolikokrat izraženo željo, da se za slovenski del naše kronovine napravi posebni politični oddelek.

3. Pričakuje se, da se nam dado, ker naše srednje šole potrebam ne zadostujejo in je treba višjih izobraževalnih zavodov, posebno obrtnih, strokovnih in kmetijskih šol, čim preje ustanovljenja enakih zavodov.

S tem je bilo zborovanje končano in predsednik dr. Mayer isto zaključil ter se zahvalil g. okrajnemu glavarju za njegovo naklonjenost.

Kresovi v čast sv. Cirila in Metoda.

Mariborski Slovenci so zakurili kres pri Sv. Urbanu še le na dan sv. Cirila in Metoda, dne 5. julija, ker jih je na predvečer zadrževalo slabo vreme. Zbralo se je okoli kresa več Mariborčanov in mnogo kmetskega ljudstva. Ob plamtečem kresnem ognju so storili oblubo, da bodo njih srca

vedno gorela za blagor slovenske domovine, kakor so gorela srca sv. solunskih bratov.

Pri Sv. Barbari pri Mariboru so posebno lepi kresovi goreli v čast sv. Cirilu in Metodu, eden v Jablancah in dva v Žinkarcih. Še več bi jih bilo, da ni neugodno vreme preprečilo priprave. S hriba Sv. Barbare smo kljub slabemu vremenu našli lepo število kresov.

Pri Kapeli blizu Radgone je razun drugih kresov gorel na hribu cerkve mogočen kres v znamenje, da tukajšnji Slovenci bedijo in slavijo spomin na slovenska blagovestnika. Mogočna pesem je donela — slavila sveta Solunjana!

Pri Sv. Juriju ob Ščavnici so vkljub dežju zakurili tukajšnji Slovenci več kresov. Lepo jih je bilo gledati, posebno slaptinski se je odlikoval. Streljanje se je razlegalo po temni noči in tudi petje se je slišalo. Kakor plamen ognja, tako so se dvigala naša srca proti nebu s tiho, pa srčno prošnjo: »Sv. Ciril in sv. Metod, rešita slovenski rod!«

Buče pri Kozjem. Na predvečer sv. Cirila in Metoda so nameravali fantje zažgati po naših lepih holmih mnogo kresov. Pa dež je to njihovo nameravanje marsikje preprečil. A vkljub grdemu vremenu so zažgali še vendar lepo število kresov. Našteli smo jih trideset po naših krajih. Tudi na daljnem Boču smo videli goreti kres, ki je bil od daleč videti kakor da bi v oblakih gorelo.

Iz Zdol pri Kozjem. Ciril-Methodovi kresovi so po staro običajni navadi zopet letos v prav obilnem številu plapolali po naših slovenskih gričih in dolinah. Iz našega Zdolskega hribčeka je krasen razgled daleč na okoli, posebno čaroben razgled je bil na večer pred sv. Cirilom in Metodom. Razgledovalec je videl nebroj Ciril-Methodovih kresov, ki so široma na okrog plapolali proti nebeskim višavam. Še kres iz daljne Donačke gore se je videl, ki je na sredini nje plapolal. Še mnogo več bi bilo kresov, a žalibog deževno vreme je nekoliko oviralo. Pa narodnokatoliški Slovenci se niso ustrašili mokrega vremena, ampak palili so v kljub vsemu velikanske Ciril-Methodove kresove. Zažgal se je toraj tudi na Zdolah v predvečer velikanski kres, ki je oznanjeval, da tukaj prebivajo verni Slovenci.

Iz Šent Jurija ob juž. žel. V soboto t. j. 4. julija so mladeniči slovenske požarne brambe v Krajncici zažgali velikanski kres na hribu Resevna. Mogočno so doneli strelji topičev na vse strani, oznanjajoč, da bivamo tukaj zavedni Slovenci! Veseli smo prepevali razne slovanske pesmi in se pošteno razveseljevali. Mnogoštevilni kresovi, katerih smo našli 280, so jasna priča, da tli v nas prava ljubezen in navdušenje do slovanskih bratov sv. Cirila in Metoda. Res, lepa čast sv. Cirilu in Metodu; pa tudi v probudo mladine in narodnega življenja sploh. Da bi pač ogenj pravega rodoljubja srca vseh Slovencev razsvetljeval in ogreval, da bi se nevstrašeno in nesebično borili za svetinje slovenskega ljudstva, kakor sta se pogumno borila zanje sv. Ciril in Metod. Naprej mladina!

Sv. Lenart pri Brežicah. Na predvečer slovan. bratov sv. Cirila in Metoda smo žgali veličasten kres, imeli umetni ogenj, a topiči so grmeli, kakor bi se Turek bližal. Strel iz topičev je privabil vso slovensko inteligenco iz Brežic. — Pevski zbor je prišel polnoštevilno ter nam zapel par krasnih pesmic kakor »Lepa naša domovina« in več drugih. Nato smo se zbrali pri g. Šetincu, po domače Bartoletu, kateri nam je pripravil krasne prostore pod milim nebom. Pri tej domači veselici smo se veselili ter navduševali za našo sveto narodno stvar. Tukaj zbrani Slovenci so darovali za družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 8 K.

Iz Save pri Litiji. Na predvečer slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda je pri nas gorelo po hribih in dolinah lepo število kresov. Posebno so trije lepo žareli, dva na Zakrajšekevemu hribu, eden pa na Korpah, ki so čarobno razsvetljevali prijazno savsko dolino; lepo sta tudi žarela kresova na Vačah in v Litiji. Pokanje topičev se je čulo od blizo in daleč do polnoči notri od kranjskoštajerske meje. Živela katoliška narodna zavest! —n—k.

Dopisi.

Legen pri Slovenjemgradu. Neznosna vročina. Vse medli in veni. Črni oblaki kupičijo se nad sv. Uršulo. Blisk šviga za bliskom, grom bobni, zemlja se trese, kakor bi hotela izbruhniti vse podzemeljske sile; — tresk, in začele so padati ledena zrna. — Iskreni zdihljej: »Sv. Ciril in Metod,

Drugo jutro je bil Peter ob osmih že pri meni. Celo dopoldne sva pridno delala; slikala in izrezovala sva podobe, in ko je bila ura poldne in sva šla v konak kositi, je nesel Peter seboj lesenega konja, ki sva ga bila izrezljala, posadil nanj jezdeca in ga oblekel v raznovrstne uniforme. Bil je kaj ponosen na to, da se take stvari izdelujejo v njegovi hiši.

Cele tri tedne sva se pečala s takimi opravili, in tako se me je bil privadil, da je komaj čakal, kdaj pojde zopet k meni. Vsak dan je prinesel kako novo stvar domov pokazati jo domačim. Naposled se me je tako privadil, da ga niti domov ni več mikalo in so nama opoldne pošiljali kosilo v najino hišico. Celo spal je navadno Peter pri meni.

Ne bom izgubljal nepotrebnih besedi, kako sem privadil svojega gojenca resnemu delu, da sem ga začel podučevati v branju, pisanju, računstvu in drugih predmetih. Kar samo ob sebi je prišlo do tega in sam nisem vedel, kako. Kako se je izpremenil Peter v par mesecih v vsem svojem vedenju in značaju, o tem priča sledeča zgodnica. Kakih šest mesecev po mojem prihodu v Belgrad me je obiskal Garašanin in mi dejal: »Gospod doktor! Prihajam vam čestitat v imenu celega srbskega naroda na vaših uspehih, ki ste jih dosegli pri princu v kratkem času.

Kako ste naredili to, tega si ne morem nikakor predstavljati, a toliko vam lahko rečem, da ste storili nekaj velikega, kar je nam vsem uganka. Vi si niti misliti ne morete, kake narave je bil vaš gojenec, in zato tudi ne morete soditi o tem, kaka izprememba se je zgodila v par mesecih z njim. Ako sem prišel popreje v konak in sem Petra nagovoril, mi je fantalin pokazal jezik in jo pobrisal strani. Zdaj mi vselej poda roko, odgovori dostojno na vsako vprašanje in govori z menoj kot vsak pameten človek.«

Jaz sam sem imel seveda nad svojim gojencem tudi prav odkritosrčno veselje. Videl sem, da postane Peter s časom odločen, junaški, pravi srbski značaj. Nekeč sem ga prav občutno kaznoval. Peter se je izjokal v kotu, kamor sem ga bil postavil v kazen, in potem stopil k meni rekoč:

»Gospodine, kaj ne, da tega ne poveste v konaku?«

»Petar, to ostane med nama!« ga potolažim.

In ko je videl, da ni živa duša niti besedice izvedela o tem, je postal še bolj udan in zaupljiv do mene. Vsak dan je molil kleče na postelji. Takrat so se Črnogorci borili s Turki. Petra je to silno žalostilo, in nekeč po molitvi mi pravi: »Ali veste, gospodine, kaj sem molil?«

»Tega pa ne vem!« mu odvrnem ginjen, »daj, to mi moraš povedati.«

In devetletni dečko ponovi molitvico, ki jo je bil sam sestavil: »Ljubi Bog! Dodeli črnogorskim bratom v vojski proti Turkom tako moč, da bo vsaki izmed njih odsekaj z jednim mahljajem najmanj vsaj deset turških glav!«

Pohvalil sem Petra vsled te originalne molitve, in bil je silno vesel.

Zavest narodnega ponosa je bila pri Petru že v rani mladosti nenavadno razvita. Srbija mu je bila nad vse na svetu. »Ja sam Srbin!« tako je večkrat govoril s ponosom na svojo narodnost. Turke je sovražil kot zaprisežene sovražnike svoje domovine. Ko smo na potovanju v Karlove vare ogledovali cesarsko palačo na Dunaju, gradova Schönbrunn in Laksenburg, ni bil Peter prav nič iznenaden vsled lepote cesarskih palač, ampak večkrat je malomarno rekel: »To ima moj oče tudi!«

Nada, da postane iz mladega Petra nekdanj vrl, za svoj srbski narod navdušen knez, je bila torej v polni meri opravičena.

čuvajta svoj rod! Na mah polegel je vihar, grmenje pojenjuje, oblaki so menili barvo in spet se je pokazalo jasno nebo med sivimi oblaki.

Tema razprostira svoje peruti čez krasno Šmarsko dolino, zvonovi milo pojo in vabijo k sladkemu počitku. Blažen mir, a le za trenutek. Kakor na povelje zaplamtijo kresovi, in zabobnijo možnarji; rakete švigajo po zraku, vmes pa vriskajo čvrsti planinski mladeniči in pevajo milodoneče pesmi — na slavo in čast sv. Cirilu in Metodu. Slovenjgradec obkoljen z ognjem! Tužni glasovi se čujejo iz mesta. O mili bratje iz rajha, pomagajte nam, sicer smo izgubljeni! Čuvajte naše nemško mesto pred legenskim županom! pogasil je ogenj se svojimi neustrašljivimi mladeniči v turnu, rešil cerkev in drugo polovico mesta pred strašnim poginom; zdaj pa pluje in sežiga ogenj okoli našega mesta, da se visoko Pohorje žari v čarobnem svitu! In slovenjgraški Slovenci odzdravljajo mu z velikanskim kresom, strašanskim pokanjem možnarjev, umetnim ognjem, muziko in petjem v grozenski navdušenosti na pragu Slovenjgraškem! Groza, strah in trepet!

Mi občani pa prosimo naša sv. apostola, da blagoslovita bogoljubno delo legenskega župana ter mu podelita še mnogo let na blagor občine in milega našega naroda; Šmarskemu in Golavabuškemu županu pa mirno in sladko spančkanje, dokler se ne prebudita.

Polnoč se bliža, a ni še miru; gromenje, in bobnenje, da klepetajo šipe na oknih. Ptujске krote Jobinje, Lipuša, Frančevega žnidarja in brdjanskega Divjaka pa se tresejo v lužah, iz katerih si danes po hudi plohi ne upajo na svetlo.

Sv. Ciril in Metod, bodrita naš narod do zmage čez sovražnika! Ku-ku!

Iz Ljutomera. Dne 29. t. m. bode preteklo 25 let, odkar smo leta 1878. vojaki avstrijski prestopili bosanska tla ob priliki okupacije. V spomin na to smo sklenili udeleženci okupacije l. 1878 iz ljutomerske župnije obhajati obletnico, ozir. 25 letnico. Vabijo se k naši skromni slavnosti ne le udeleženci okupacije, temveč tudi bojevniki iz prejšnjih vojsk naše župnije. Tudi iz sosednih župnij so nam tovariši dobro došli. Obletnice se sicer obhajajo navadno z raznimi šumnimi veseljami, kar pa mi opuščamo, temveč ob mirnem prijateljskem sestanku se hočemo spominjati žalostnih dogodkov iz časa vojsk, osobito pa vseh znancev in prijateljev, ki so ostali na bojišču kot žrtve za domovino in cesarja. Kje vlada lepša sloga in sporazumljenje kakor pri vojakih? Kdo se ne spominja rad vojaške dobe? Ob tej priliki hočemo torej utrditi tudi staro prijateljstvo ter priseči nadaljno zvestobo veri, domu in cesarju.

V dosego zgornjega namena imeli bomo vsi bojevniki skupno sv. obhajilo dne 29. t. m. zjutraj v farni cerkvi ljutomerski. Ob 6. uri se služi sv. maša za tovariše, ki so padli na bojišču, ob 7. uri pa slovesna sv. maša na dober namen za naše živeče udeležence. Za tem se vrši slavnostno zborovanje v gostilniških prostorih g. Seršen-a v Ljutomeru. Dragi tovariši, pridite v polnem številu! Andrej Hanžel.

Iz Dola. Že dalje časa ni bilo nič slišati od nas, kakor da bi bili že popolnoma zaspali v narodnem oziru. Zaspali sicer nismo popolnoma, vendar pa vlada med nami precejšnja malomarnost in brezbriznost za narodno omiko. One gorečnosti in navdušenosti, katera navdaja naše slovenske rodoljube in rojake drugod, med nami sicer ni. Kaj je temu vzrok, ne bom danes razmotrival, ker ni moj namen. A kdor je bral naše prejšnje dopise, se bo o tem kmalu prepričal in naše razmere spoznal.

Duša narodnega življenja in podlaga duševne omike je gotovo za vsak kraj dobro urejeno »bralno društvo.« Ako ono dobro uspeva in deluje po namenu, za katerega je ustanovljeno, ondi tudi ljudstvo v narodni

naprednosti zaostalo ne bo. Tudi mi imamo že dalje časa »bralno društvo«, ki je bilo svoječasno ustanovljeno na dobri podlagi. Toda kolo časa je razmere zasukalo in društvo je do danes dobilo vse drugo lice. Sedaj vlada v njem že dalje časa »veliki teden« in bo tudi vladal, dokler se mu sedanje razmere ne spremenijo. Naši naprednjaki so nam je tako skrili, da večina faranov več zanj ne ve, celo očitnega napisa mu ne privoščijo, kakor da bi bilo to samo za nekatere, a ne za vse. Kakšna narcdnost je to? Ali se mar luč zato prižge, da se postavi pod mernik? Narodno delovanje ni igrača in samo raba prostega časa, pač pa zahteva mnogo truda in požrtvovalnosti, katero naj vodi treznomisleči duh in ljubezen do naroda in domovine. Samo fino, inteligentno obnašanje pri tem ne zadostuje, to zna marsikdo, četudi ni narodnjak, in takih značajev je — žalibog itak preveč.

Pa tudi v drugem oziru je naše stališče na slabšem kot je bilo.

Ptujsko motovilo je v zadnjem času tudi v naši župniji začelo razpravljati svojo puhlo modrost. Par iztisov te golazni prihaja redno na našo pošto. Imena onih naročnikov ostanejo za danes tajna, ker upamo, da se sčasoma vendar še poboljšajo. Saj jim bo gotovo »Štajerc« sam odprl oči, kar se je že mnogim zgodilo. Vsak pameten človek, ako je le nekoliko poučen, bodisi v verskih ali svetnih vednostih, mora spoznati, kakšnega duha je »Štajerc« in kam meri njegov program. Torej proč s »Štajercem«! Dolani, ostanite zvesti veri in domovini!

Buč-Vrenskagorica. (Razne stvari.) Preteklo nedeljo, dne 28. junija sta obhajala zlato poroko Jožef in Marija Lesjak iz Verač. Dolga procesija svatov se je pomikala med sviranjem godbe v cerkev, ki je bila natlačena radovednega ljudstva. Čast. g. župnik Ivan Stajnko so govorili zlato-poročencema pretresljive besede. Oba slavljenca sta še prav čvrsta in opravljata vsako poljsko delo. Živela še mnoga leta!

Dne 29. jun. smo obhajali god sv. Petra, farnega patrona. Procesija, broječa blizu 1000 duš obojega spola, se je pomikala iz cerkve proti Vajdičevemu križu in nazaj med prijetnim pritrkavanjem zvonov in med streljanjem topičev. Ponosno so plapolale cerkvene zastave, med katerimi je bilo najlepše videti belo, krasno zastavo sv. Alojzija. Raz zvonik so viseli lepi venci in med njimi so plapolale zastave, slovenska trobojnica, štajerska, cesarska i. t. d.

Še nekaj bi vam gospod urednik rad povedal, pa me je zelo sram to povedati, da v našo faro prikvaka vsakih štirnajst dni kakih deset ptujskih krot. V naši občini nima ta živalica posebnega zavetja; ima pa v sosednji verački občini prav varno pribežališče, ker tam te živalice prav nežno negujejo. V naši občini se samo jedna okoli klati. Še slabše se godi tej ostudni živalici v Vrenskigorici, od koder so to živalico popolnoma iztrebili. Prav so storili Vrenskogoričani, da so to golazen izgnali iz svojega lepega kraja. Saj zdaj, ko so »Štajerca« opustili, dobivajo mnogo iztisov »Slov. Gospod.« in pa »Naš Dom«. Vsem čitateljem »Slov. Gosp.« pošilja tisoč pozdravov bučki fant v imenu mnogo drugih.

Papež Leon XIII. bolan.

Papež Leon XIII. je nevarno zbolel. Dobil je pljučnico. Pri njegovi starosti — sv. Oče je v 93. letu — je ta bolezen skrajno nevarna. Zato ves katoliški svet od ure do ure nestrpnno pričakuje poročil iz Rima. Vsaki trenutek se je bati, da nam prinese brzjav pretužno vest, da je ugasnilo življenje velikega papeža. Pravzaprav je na lahno bolehal že od meseca marcija sem, ko so se vršile slavnosti njegovega 25 letnega papeževanja. Zadnji petek, dne 3. julija, pa je hodil po

vatikanskih vrtih na sprehod ter se menda nekoliko prehladil. Začutil je tako slabost, da je moral v posteljo, in zahteval je svojega zdravnika dr. Lapponi-ja. Ta je našel, da so se vnela desna pljuča, ter takoj naznanil papeževu obližju veliko nevarnost. V nastopnem prinašamo najvažnejša poročila, kakor so prihajala iz Rima.

Rim, 4. julija. Papež je dvakrat padel v nezavest, enkrat tekom noči od 3. do 4. julija, enkrat pa danes dne 4. julija. zjutraj. Bili so trenotki, v katerih je njegovo stanje povzročalo skrbi. Po dolgem slučaju nezavesti danes zjutraj, ki je trajal pol ure, je bilo opaziti pri bolniku neko zboljšanje, ki je izključevalo neposredno nevarnost, vsled česar je mogel dr. Lapponi ostaviti Vatikan. Po obvestilu o papeževi boleznii se je podalo več papeževih dostojanstvenikov v Vatikan, da se pouče o papeževem stanju. Mej njimi pa ni bilo nobenega kardinala, ker se je zvedelo o obolenju papeževim še le danes zvečer.

Rim, 5. julija. »Popolo Romano« javlja, da je sv. oče celo minulo noč od 4. do 5. julija počival in je bilo v Vatikanu vse mirno. Kakor poroča »Messagero«, se je zvečer zdravstveno stanje papeževu nekoliko poslabšalo in da je vsled tega papežev telesni zdravnik celo noč čul ob bolniški postelji, posebno, ker se pojavlja srčna slabost. List pripominja, da se je tekom noči razširila vest, da je položaj papežev silno resen.

Rim, 5. julija. Ob polu 12. uri predpoldne so izdali v Vatikanu naslednje poročilo o zdravstvenem stanju sv. očeta: V skrbi za zdravje sv. očeta se je dr. Lapponi posvetoval s profesorjem Mazzonijem, ki je potrdil mnenje tovarišev o starostnem otrpenju pljuč in odobril pričeto zdravljenje. Splošno stanje sv. očeta je z ozirom na njegovo visoko starost resno, v trenutku vendar ne preveč vznemirjajoče.

Rim, 6. julija. Sv. oče se nekoliko slabeje počuti. Obolenje pljuč je neizpremenjeno, zavest jasna. Sv. oče pozna resnost svojega položaja, vendar je dobre volje in toži le nad slabostjo. Na zahtevo je bil sv. oče ob obilni asistenci kardinalov in dvornih dostojanstvenikov previden s svetimi zakramenti za umirajoče. V vatikanskih krogih se je sinoči trdilo, da bo sv. oče preživel še bližnjo noč.

Rim, 6. julija. Sv. oče je sprejel sv. zakramente pri popolni zavesti. Molil je vse molitve z jasnim glasom, prekrižal se je in je na to navidezno par trenotkov zgubil zavest. Ob 8. uri je zahteval, naj ga preneso zopet v naslanjač. Sv. oče govori o smrti kakor o milosti božji in pravi, da njegova dedščina počiva v rokah Onega, ki daje pravico.

Rim, 6. julija. Po sprejemu sv. popotnice je pozval sv. oče k sebi v Vatikanu zbrane kardinale. Poslovil se je od vsakega z milo-veselimi besedami. Kardinala Ferrata je vprašal sv. oče, če mu kongregacija obredov pozroča mnogo skrbi, potem pa dejal: »Mi se bližamo večnosti, ljubi Ferrata, za nas se kmalu nehajo vse skrbi.« Ko je sveti oče zagledal poleg sebe kardinala Martinellija v črnem plašču njegovega reda, ga je vprašal začudeno: »Čemu že v črnem?«, kmalu nato pa rekel: »Oprostite, bil sem popolno zatopljen v druge misli!« Jokajočemu grofu Zichju je dejal papež: »Ne jokajte, mi je že odleglo.« Kardinalu Machiju je rekel sv. oče: »Sedaj gre z menoj proti koncu. Ne vem, če je bilo vse dobro, kar sem naredil. Vselej pa sem poslušal glas svoje vesti in svoje vere.«

Rim, 6. julija. Iz vseh delov sveta prihaja v Vatikan nebroj brzjav, v katerih se poprašuje po stanju papeževu boleznii. Danes zjutraj je došlo novih 500 brzjav, mej temi cesarja Franc Jožefa, cesarja Viljema in kralja Edvarda, portugalskega in španskega kralja, predsednika Roosevelta in drugih.

Rim, 7. julija. Včeraj ob 8. uri zvečer so izdali zdravniki naslednje poročilo: Zvečer

so se pokazali v večji meri pojavi splošne pobitosti. Dihanje je hitrejše, žila slabotna in se je večkrat ne čuti. Toplota navadna. Duševne moči neopešane.

Rim, 7. julija. Ker se je vnetje pljuč pri sv. očetu razširilo raz desnega dela pljuč tudi na levi del, je zdravje sv. očeta vsak trenotek slabše. Vsak trenotek se je bati smrti. Sv. oče je pri popolni zavesti. Včeraj so sv. očeta na njegovo zahtevanje morali prinesiti k pisalni mizi, kjer je dalje časa pisal in celo rešil nekaj nujnih aktov. Mirnim glasom je dejal: »Jaz vem, da se mi bliža konec, a umreti hočem, da sem pokonci.«

Rim, 7. julija. V predsobi spalnice sv. očeta so bili danes po noči zbrani vsi kardinali, papeževi dvorniki, zastopniki papeževih gard. Mnogi so jokali. Sv. oče je bil pri popolni zavesti, njegove ustnice so se rahlo pregibale, kakor v molitvi. Obraz sv. očeta je bil popolnoma miren. Sv. Petra trg je bil v temi. Na trgu je vladal popoln mir. Samo pri glavnih vratih je pri švicarski straži stala gruča ljudi. Damaskov trg je bil razsvetljen, sicer pa so bila okna Vatikana temna, le iz sobe sv. očeta se je svetila luč.

Rim, 7. julija. Soba, v kateri se nahaja bolni sveti oče, je jako priprosta. Soba ima samo eno okno, ki je deloma zastrto z zagrinjalom. Na pisalni mizi je sveto pismo, spisi Virgila, Danteja in Horaca. Stol pred pisalno mizo je prevlečen z damastom. Poleg postelje je klečalnik. V sobi je samo ena podoba — Matere Božje. Ena vrata iz te sobe vodijo dalje v notranjost zasebnega stanovanja sv. očeta, druga vrata pa v malo prestolno dvorano.

Rim, 7. julija. Kdo bo Leonov naslednik? Rimska »Italie« pravi, da ni verjetno, da bi bil Leonov naslednik kardinal Rampolla, marveč pridejo po njegovem mnenju v poštev le kardinali Vanutelli, Gotti, Svampa in Sarto.

Rim, 7. julija. Ob 3/4 na 11 jutraj je profesor Mazzoni prišel k sv. očetu, katerega je našel v postelji. Profesor Mazzoni je vprašal sv. očeta, ali bi dovolil operativni poskus, ki bi mu donesol olajšanje. Sv. oče je temu takoj pritrnil. Operativni poskus je bil jako priprost ter je zdravnik med rebroma vbrizgnil kokain, tako, da sv. oče ni čutil nič bolečin in je tekočina, ki mu je delala posebne težave, bila odstranjena. Po operaciji so zdravniki izdali zdravniško poročilo, v katerem pravijo, da je sv. oče boljše. Mazzoni pravi, da z ozirom na zdravstveni položaj sv. očeta se ne vdaje dobrim nadjam, vendar pa je bolezen taka, da je že čisto pri drugih bolnikih povzročila presenečenje. Ni izključeno, da sv. oče živi še več dni.

Rim, 8. julija. Najnovejša zdravniška poročila se za življenje sv. očeta jako neugodno glase. Moči vedno bolj ginejo, napravljajo se komplikacije, katerih ne bo mogoče pri ledvicah odstraniti. Življenje sv. očeta je izgubljeno. Rešitev ni mogoča.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Veliki mladeniški shod pri Sv. Trojici v Slov. gor. Mladeniči Slovenskih goric imajo v nedeljo, dne 12. julija ob vsakem vremenu svoj shod pri Sv. Trojici v Sloven. goricah. Mladeniči naj pridejo od doma v procesijah, če mogoče, s svojimi dušnimi pastirji, kjer imajo Marijino družbo, z družbeno zastavo in z družbenimi svetinjami na prsih, do polu 10. ure k Sv. Trojici. Ob 10. uri pridiguje čast. g. Muršič od Sv. Benedikta, slovesno sv. mašo v dober namen vseh mladeničev-romarjev daruje nato vlč. P. Nikolaj Meznarič, med sv. mašo skupno sv. obhajilo mladeničev. Ob 12. uri se uvrste mladeniči v eno velikansko procesijo, se poslove od romarskega svetišča in med petjem in

molitvijo gredo k Sv. Lenartu v Slov. gor., počaste Najsvetejše v lenarški župn. cerkvi, odlože zastave in križe in nato gredo iz cerkve med popevanjem velegrajske himne na veliki vrt M. Polič-eve gostilne, kjer se ob 1. uri začne slavnostno mladeniško zborovanje, ki ga priredi »Kat. braln. in gospodar. društvo lenarško.« Tu govori čast. g. Gomilšek slavnostni govor, mladeniči od vseh strani nastopajo s kratkimi nagovori, sodelujejo pevci in tamburaši od Sv. Lenarta, od Sv. Benedikta, Sv. Jurija v Slov. gor. in na Ščavnici, od Sv. Ane, od Gor. Radgone in od drugod. Ob 3. uri gredo vsi mladeniči med petjem velegrajske himne v cerkev k slovesnim večernicam, po večernicah odhod v procesijah k domačim župnijskim cerkvam, od koder se mladeniči razidejo vsak na svoj dom. — Mladeniči Slov. goric, pokazite z velikansko vdeležbo, da ste dika vseh slovenskih mladeničev!

Pozor mladeniči Slov. goric! Mladeniški shod prihodnje nedeljo pri Sv. Trojici in pri Sv. Lenartu obeta biti velikanski. Kakor slišimo, pridejo mladeniči od Sv. Benedikta, od Sv. Antona, od Sv. Jurija ob Ščavnici, od Gornje Radgone, od Sv. Ane, od Sv. Jurija v Slov. gor., od Sv. Petra pri Mariboru, od Sv. Barbare pri Vurbergu, od Sv. Urbana pri Ptujju, in od Sv. Bolfenka v Slov. goricah v velikih procesijah s svojimi dušnimi pastirji in z mladeniški zastavami, morda še od drugod. Mladeniči jareninske dekanije pridejo v posebno velikem številu. V vseh župnijskih cerkvah Slov. goric je bilo v nedeljo 5. jul. oznanjeno mladeniško romanje k Sv. Trojici, zato je zanimanje vsepovsod splošno. Povsod naj mladeniči iz svoje srede določijo nekaj rediteljev in naj vsi vestno pazijo na red in se do pičice drže naznanjenega vspeveda. Nedelja, dne 12. jul. bo pravi mladeniški praznik. O kako krasno bo videti, ko bodo vsi mladeniči v velikanski procesiji s svojimi zastavami korakali skozi trojiški trg k Sv. Lenartu, kjer se popoldne vrši mladeniška slavnost na jako prostornem lepo ovenčanem Polič-evem gostilniškem vrtu! Za najboljšo postrežbo je vse poskrbljeno, dobro pa je, da vsak mladenič kak grizljaj vzame seboj. Mladeniči Slov. goric, pridite torej polnoštevilno, da se sestauemo, spoznamo in pobratimo, da se navdušimo za pravo krščansko življenje in za odločno narodno delovanje!

Mariborske novice. Prišel je semkaj cirkus Zavatta ter daje redno vsaki večer predstave. — Mestni živinozdravnik je pustil svoje kolo pred kavarno »Nordstern«. Ko je prišel iz kavarne, kolesa ni bilo nikjer več. Čuvaj na zvoniku je videl tatu, kako je odpeljal kolo, seveda ga iz te daljave ni spoznal. Navihanca še niso ujeli. — Vinc. Straverski, doma iz Majšperga pri Ptujju, je kupoval pri trgovcu Martincu po nizki ceni kovinaste prstane ter jih prodajal nevesčim ljudem kot zlate. Prišli pa so njegovi goljufiji na sled in ga kaznovali na dva meseca zapora.

Iz šole. Deželni šolski svet je izrekel zahvalo škofovemu oskrbniku g. Fr. Dicenta v Gornjemgradu za ustanovitev dijaške kuhinje, g. nadučitelju Fr. Kocbek pa za oskrbovanje te kuhinje. — Nadučitelj g. J. Bregant v Št. Juriju v Slov. gor. je stopil v stalni pokoj in se mu je izreklo priznanje za njegovo delovanje. — Dvorazrednica pri Ksaveriju se razširi v trirazrednico. — V stalni pokoj je stopil nadučitelj g. Simon Kropelj v Majšpergu.

Smrtna kosa. V Gornji Polskavi je umrla 87 let stara baronica Jozefina Strensch. — Obesila se je 60 let stara hišina grofice Markolini v Vojniku. — V Seliščih pri Sv. Juriju ob Ščavnici je umrl dne 27. jun. po dolgotrajni, mučni bolezni, večkrat previden s sv. zakramenti, Anton Gomzi v 79. letu svoje starosti. N. v m. p. — V Kupetincih pri Sv. Juriju ob Ščavnici je umrl 29. junija Franc Šafarič v 38.

letu svoje dobe po dolgi, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti. Lahka mu zemljica!

Zlato poroko sta obhajala dne 29. jun. zakonska Jakob in Terezija Korošec v Radencih pri Kapeli. Oba poročenca še sta pri najboljšem zdravju, čeprav sta stara že 71 oziroma 72 let. Poročil ju je njuni sin o. Severin Korošec, frančiškan v Mariboru. — Petelinek Miha p. d. Strgonjšek v Gaborovljah pri Konjicah pa njegova žena Marija roj. Sadek p. d. Lešnik sta minolo soboto dopolnila 50 let, odkar sta bila dne 4. jul. 1853. v Zrečah poročena.

Volitve v komisijo za pridobniški davek se bodo vršile v mariborskem okrajnem glavarstvu: Dne 28. julija za mariborski okraj 60 volilnih mož v glavnem davkarskem uradu v Mariboru, dne 28. in 29. julija v Št. Lenartu v ondotnem davkarskem uradu 19 volilnih mož in dne 28. in 29. julija v Slov. Bistrici v ondotnem davkarskem uradu 23 volilnih mož. Volilni sezname so razpoloženi v omenjenih davkarskih uradih od dne 12. julija do volilnega dneva.

Sv. Marko niže Ptujja. Markovčani so hoteli, kakor poroča »Pett. Zeit.«, na konjih spremeti premilost. kneza in škofa iz Ptujja v svojo župnijo. Mestna občina Ptuj pa jim je to zabranila, da niso smeli stopiti na mestna tla. Slovenski okoličani, ali vam tudi takrat zabranjujejo vstop, kadar nosite nemškimi trgovcem in obrtnikom denar?

Vol je ubil 70 let starega pastirja Jurija Žnideriča v Mali vasi, okraj Ptuj. Zaganjal se je z rogovi s tako silo v pastirja, da je drugi dan vsled poškodbe umrl.

Uboj v Artičah. Dne 29. julija so se stepli v Artičah gostje v nekem vinotoču pod milim nebom. Kmeti fant Vinc. Zupančič je pri tem dregnil z vilami posestnika Martina Verstovšek tako nesrečno, da se je koj zgrudil mrtev. Verstovšek zapušča ženo in tri nepreskrbljene otroke. Zupančiča so dali pod ključ.

Hum pri Ormožu. Velika nevihta in strela razsajala je v soboto 4. t. m. zvečer ob pol 8. uri na Humu in okolici. Strela je udarila v bližini 6krat ter pod cerkvenim zvonikom skoraj ubila zidarja Munda iz Sv. Bolfanka. Zažgala je Aleksičevo klet, ki je do tal zgorela in raztrgala več dreves. Bog nas varuj enakih neviht. Kresove smo zato kurili v nedeljo zvečer.

Ogenj. Dne 2. t. m. je zgorela v Drakovcih pri Malinedelji viničarija Jožefa Ejleca, hišno in gospodarsko poslopje Andraža Kurbusa in klet Alojzija Vrbnjaka. Nobeden izmed posestnikov ni bil zavarovan. Ogenj je baje zanetil osemletni Martin Mlinarič, ki se je igral s pipo. — Dne 27. junija je zgorela v Loki pri Zidanem mostu hiša Fr. Majcena. Ogenj je nastal, ker so iz peči, v kateri se je pekel kruh, letele iskre. — Dne 2. t. m. je gorelo pri Mariji Mastnak v Vodolah, Sv. Jurij ob juž. žel. Čeprav imajo tržani mnogo konjev, jih niso hoteli dati v pomoč svojemu bližnjemu. Lepi tržani! Drugi dan, dne 3. julija, je požar uničil gospodarsko poslopje posestnika Bobek v Tratni, občine Sv. Jurij ob juž. žel. Požarna bramba iz Krajačic in tržki fajerberkarji so bili takoj na licu nesreče. Obvarovali so samo hišo. Vzrok požara neznan. Posestnik je bil zavarovan. — Dne 25. junija je zgorelo hišno in gospodarsko poslopje Rozalije Pečnik v Mislinju. Ogenj so bržkone zanetili otroci, ki so se igrali z žveplenkami. — Velik ogenj je bil dne 29. junija v Cirkovcah na Drav. polju. Goreti je začelo pri Poju, na kar se je ogenj razširil še na šest drugih poslopij. Tudi tukaj je baje kriv ognja otrok, ki se je igral z vžigalicami.

Od sv. Marjete. Volitve za okrajni zastop ptujski ne dajo raznim nemškutarjem miru. Pred kratkim so dobili občinski predstojniki povabilo brez podpisa, da naj pridejo v gostilno Strašilovo na Bregu na posvetovanje zaradi kandidatov. To je zgrešil spet »Janez« iz Slomov, oni večni kandidat!

Zakaj pa povabila ni podpisal? Ker ve, da pri pametnih in značajnih slovenskih predstojnikih ničesar ne opravi, najsi pride sam ali v lepi družbi Ornik, Stražil, Stajerc! Ko bodo reklamacije rešene, bomo si Slovenci tudi svoje kandidate izbrali. Dragi Janez! Vedi pa že danes, da ti in tvoji prijatelji ne bode te izbrani!

Celjski nemčurji so poslali svoje barabe na Ostrožno, kjer so od veselice iz Šmartna mirno domu idoče Slovence napadli s sekirami, vilami, nožmi. Pri tem so ranili več Slovencev, med drugimi tudi ženo nekega godca s sekiro smrtno nevarno. Upamo, da se stvar pojasni pred sodiščem.

Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih razredih v Celju se vpisujejo učenci za prihodnje šolsko leto v I. razred 15. julija ob 10. uri in 16. septembra od 8. do 10. ure dopol. Sprejemni izpiti se začnejo 15. julija in 16. septembra ob 11. uri. Učenci, kateri hočejo biti sprejeti v I. razred, morajo biti spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov in s seboj prinesiti krstni list in pa šolska naznanila.

V Šoštanju je dne 4. t. m. vozil kmetški fant Stropnik deske v Velenje. Voz se je prevrnil nanj in mladenič je bil pri priči mrtev.

Povozil je dne 2. julija nek voznik iz Pilštanja, vozeč se iz Zagorja, na ovinku v Bobovec 11letno deklico »Libensko« doma pri Sv. Trojici v Debležičih, ki je šla od zagorske procesije in službe božje. Reva je močno poškodovana na glavi in po telesu, jedno ušesce ji je skoraj popolnoma odtrgano in obraz razmesarjen. Bila je v nezavesti. Poklicali so hitro zdravnika iz Kozjega, ki je vse potrebno ukrenil. Malo upanja je, da bi ozdravila.

Dobrna pri Celju. Pred sklepom lista smo dobili še poročilo: Večer pred praznikom sv. Cirila in Metoda je sijajno pokazal versko in narodno navdušenje dobrnskih Slovencev. Vsi hribi so žareli v krasnih kresovih in glas topičev je odmeval od skal Kozjaka. Vse priprave so bile v rokah »mladeniške zveze«, ki je celo stvar izborna pogodila. — Čestitamo! Le vrlo naprej! Pokažimo, da še živimo!

Železnica Novomesto—Brežice. Na Dolenjskem in v kranjskih časopisih se živahno razpravlja o važnosti železniške zveze med Novim mestom in Brežicami. Posebno se zanima za stvar dvorni svetnik Šuklje, o katerem se govori, da ga bo katoliško-narodna stranka kandidirala v državni zbor namesto odstopivšega poslanca Vencajza.

Sv. Rupert nad Laškim. Po preteku mnogih vročih dnij se je bilo bati hude nevihte. Popoldan v soboto, dne 4. julija se je prikazal sivi mali oblak nad vasjo Velike Grahovše. Ne da bi kdo kaj slutil, je začelo grneti nad vasjo. Dežja ni bilo, — in kar pri tretjem grmenju udari strela v hlev kmeta Janeza Zeme. Naenkrat švigne plamen iz hleva. Domači ljudje so bili blizo na travniku in so hiteli reševati, kar se je dalo; toda v petih minutah ste že bili drugi dve sosednji strehi v ognju, namreč kozolec, kjer je bila vsa letošnja kositev shranjena in svinjski hlev. Vse tri stavbe je ogenj do tal upepelil, zgorelo je tudi troje svinj, ena krava, eden konj. Posestnik se je pri reševanju živine strahovito opeknel, da je na eno oko oslepel in se je bati, da nebo ozdravel. Škode je nad 2500 kron. Zavarovan ni bil. Da ni bilo večje nesreče v vasi, v kateri je nad 30 s slamo kritih streh zelo blizo, pride odtod, da ni bilo vetra. Pa zadnja nesreča opominja vse ondotne posestnike, ker je v kratkem času že trikrat strela zažgala v tej vasi, da bi si ustanovili požarno društvo v tem kraju.

Salezijanci. Kdor želi dati v salezijanski zavod na Rakovniku pri Ljubljani kakega zanemarjenega dečka, ki je dolžan obiskovati še ljudsko šolo, naj blagovoli oglasiti se začasa ustno ali pismeno pri

vodstvu zavoda na Rakovniku, da mu naznani pogoje vsprejema. Zavod ima slovensko ljudsko šolo in sprejema dečke tudi iz Štajerskega. — Zavod obeta mnogo dobrega.

Cerkvene stvari

Imenovanje. Č. g. Matej Slekovec, kn. šk. duhovni svetovalec in župnik pri Sv. Marku na ptujskem polju je imenovan kn. šk. konzistorialnim svetovalecem.

Duhovniške vesti. Župnijo Sv. Barbare pri Vurbergu je dobil č. g. Jože Mihalič, kapelan pri Sv. Križu na Murskem polju, župnijo Sv. Ožbalta v dravski dolini čast. g. Andrej Bračič, kapelan na Ponkvi.

Društvena poročila.

Izlet braln. in pevskega društva »Maribor« v Št. Ilj v Slov. goricah se vrši dne 12. t. m. Ker se namerava udeležiti mnogo občinstva iz Maribora, prosi odbor tem potom, da bi se udeleženci zbrali ob 1. uri popoldne na kolodvoru, da se more zadostna množina vozov naročiti. Vlak odide ob pol 2. uri popoldne. V Št. Ilju se ne bo vršila veselica v gostilni Celcerja, ampak v gostilni g. Rudolfa Bračko. Na vspehu je petje, tamburanje, šaljiva pošta, konfeti, kupleti in igra: »Eno uro doktor«. Šentlasko bralno društvo priredi tombolo. Pri slabem vremenu se izlet preloži na prihodnjo nedeljo. Vstopnina 15 kr. Ker je odbor vse storil, kar je bilo v njegovi moči, da priredi veselico zelo zabavno, prosi za prav obilni obisk iz Maribora in iz okolice.

Za Ciril in Metodovo družbo je poslal Ivan Novak v Št. Lenartu 8 K.

Katol. slov. izobraževalno društvo v Studencih se iskreno zahvaljuje za dar 4 K za zastavo sv. Cirila in Metoda preč. g. dr. Feuš, profesorju bogoslovja.

Dijaški kuhinji v Mariboru so darovali gg.: župnik Mark Črnko 20 K, kapelan o. Berdnik 10 K, kapelan Vozlič 3 K, Neža Zemljčič iz Sv. Benedikta v Slov. gor. 15 K, Neimenovana 1 K, omizje pri Lašiču v Ljutomeru ob priliki blagoslovljenja križa 259 K, kanonik Voh 10 K. Vsem Bog plati!

Dijaški kuhinji v Ptujju so darovali v zadnjem četrtletju p. n. gg.: Cilenšek, dr. Brumen, dr. Komljanec, Oščgan, dr. Stuhec, Žirovnik Peter na mesec po 2 kroni; Pinterič, Toplak po 1 K; Podvinski, župnik v Remšniku, pri svojem odhodu iz Ptuja 4 krone. Vsem blagim podpornikom: Priserena hvala!

Dobrna pri Celju. »Zveza mladeničev« bralnega društva na Dobrni priredi o priliki svojega prvega občn. zbora dne 19. julija ob polu 4 uri veselico s petjem, slavn. govorom in gled. igro »Zamujeni vlak«. Sodeluje smartnski pevski zbor. Čisti dobiček je za društveno zastavo. Prosta zabava v gostilni g. Fr. Korena. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Občni zbor »Leonove družbe« bo zadnji četrtlet t. j. 30. tek. mes. zjutraj ob pol 10. uri v dvorani »Katol. doma« v Ljubljani. Spored: 1. Naznanila predsedstva. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev odbora. 5. Razni nasveti. 6. Znanstveno predavanje: a) etiški temelj narodne ekonomije. Predaval bo prof. dr. Janez Ev. Krek; b) najnovejša faza descendenčne teorije. Predava prof. Bogumil Remec.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Teharje in okolico se je prostovoljno razpustila.

Iz Žalca. Ker se v nedeljo, dne 28. junija k občnemu zboru »Slov. kat. del. društva v Žalcu« ni zbralo zadostno število društvenikov, moralo se je zborovanje radi nesklepčnosti preložiti. Zatorej se v smislu § 10 društ. pravil sklicuje za nedeljo dne 12. julija ob 4. uri pop. v gostilni g. Janiča nov občni zbor z enakim vspehom in ki je sklepčen pri vsakem številu navzočih. Komur je mar za obstanek društva, naj ne opušča

malomarno se vdeležiti občn. zbora. Pridite, da vdihnemo društvu novo življensko moč, ali pa je rešimo z razpustom nadaljnih muk. Čudno res, da nekaj v tako razupitem narodnem trgu Žalec vsako društvo komaj životari in slednjič ugasne. Kakor si bratje Hrvati želijo Jelačića II, tako tudi pri nas manjka Hausenbichlerja II, da bi zopet prebudil narodne zaspance.

Veselica društva »Gospodar« v Petrovčah ob priliki prvega javnega nastopa društv. tamburaškega zbora na dan sv. Petra in Pavla v Petrovčah v gostilni g. M. Kavčiča je jako imenitno vspela. Tamburaši so vse iznenadili s svojim miloubranim tamburanjem. Natančnejši opis cele veselice prihodnjič.

Društvo »Vesna« na Dunaju. O tem novem društvu slovenskih dijakov se nam piše: Hrvatski in slovenski dijaki upodablajočih umetnosti na Dunaju smo si ustanovili peto svoje društvo z imenom »Vesna«. Društvo je popolnoma nepolitično; edini društveni namen je, negovati hrvatsko in slovensko umetnost, in to v najvišjem pomenu besede. — Navduševati se hočejo člani za domačo umetnost s predavanji na društvenih shodih, razpisavati hočejo društvene konkurenčne nagrade za to ali ono umetniško delo, in po možnosti si nabaviti društveni arhiv. V ta arhiv pridejo v prvi vrsti vse skice in študije o hrvatskem in slovenskem narodnem slogu. S pomočjo tega arhiva bi bilo mogoče izdati s časom tudi kako delo v hrvatskem in slovenskem narodnem slogu. Nadalje nam piše o namenih društva društveni odbor: Nabaviti si hočemo dalje tudi društveno knjižnico, ki bo obsegala v prvi vrsti umetniške knjige. Da bomo pokazali svojemu narodu vspeh tega zbiranja, bomo prirejali po možnosti umetniške razstave v domovini. Te bodo obsegale vse stroke upodablajoče umetnosti: slikarstvo, kiparstvo, ornamentiko, moderno arhitekturo, umetno vezenje itd. Slednjič smo si stavili kot dolžnost tudi moralno in gmotno podpiranje hrvatskih in slovenskih dijakov upodablajočih umetnosti. — Začetek je storjen! Brez vsake ovire so se nam potrdila vposlana pravila. Predno nam je pa mogoče pričeti z dejansko izvršitvijo svojih namenov, moramo imeti v prvi vrsti denarnih sredstev v to svrhu. — Zato se obrača doli podpisani odbor do hrvaškega in slovenskega naroda s prošnjo, naj podpira v kar največjem številu z denarnimi pripomočki mlado »Vesno«!

Iz drugih krajev.

Maks baron Washington. Dne 3. julija je umrl v Gradcu v zdravilišču Wisler bpron Washington v 74. letu svoje starosti. Bil je dolgoleten predsednik štajerske kmetijske družbe. Trudil se je veliko za napredek vseh kmetijskih panog, kmetijstvu je posvetil srce in razum.

Najdražje smotke. Newjorskemu carinskemu uradu je došlo nedavno 1500 havana smotk, ki so vsekakor najdražje smotke na svetu. Komad velja 20 K. Izdelane so bile v Buelto Abaju v srednji Kubi iz najzlahtnejših peres. Izdelovali so jih posebno spretni delavci, katerih jih noben ni smel na dan izdelati več kot osem komadov. Smotke so 16 cm. dolge ter je vsaka zavita v japonski papir ter shranjena v dobro zaprti škatlici iz parfumiranega lesa.

Ministrska naredba o negovanju zob. Avstrijski ministrski predsednik pl. dr. Körber je razposlal kot predsednik ministrstva notranjih zadev vsem deželnim oblastim naredbo o zdravju zob. V tej naredbi podaja najprej odgovore, ki so dospeli ministrstvu od deželnih oblasti nastavljenih vprašanja in povdarja, da ljudstvo ne spoznava važnosti zmernega in racionalnega negovanja zob in ust, da si ohrani zdravje. V naredbi najprej želi, da pouče učitelji zlasti mladino v šoli,

kako mora redno in skrbno snažiti zobe, dalje da ji razlože, kako je nevarno imeti votle in pokvarjene zobe in kako si mora vsakdo takoj, ko zapazi kako bolezen na zobeh, poiskati pomoči pri zdravniku. To delovanje šolskih oblasti naj bi razširjali in podpirali tudi zdravstveni zavodi. Naredba želi, da se pazi zlasti na revne bolnike, predvsem na mlajše, četudi je to združeno s težavami. Z ozirom na Dunaj se omenja v naredbi, da bi bilo jako hvale vredno, ko bi doseglo negovanje zob uspeh najprej v prestolnici, ki bi bila potem vzor vsem drugim mestom. Spodnje avstrijskemu namestništvu je bila oddana vloga dunajskih zobozdravnikov, da preišče, v kolikor se dado o tej vlogi izražena navodila praktično izvršiti.

V 40 sekundah okoli zemlje. Drugi podpredsednik poštno-telegrafične ameriške družbe E. C. Bragley je objavil novico, da nameravajo poskusiti, ako bi se dalo v 40 sekundah prehoditi zemljo seveda telegrafičnim potom. Ko se odpre novi kabel k otočju zveznih držav, nameravajo narediti ta poskus. Telegrafiralo se bode tja iz New-Yorka, kamor upajo, bode prišel telegram od nasprotne strani v 40 sekundah.

Sredstvo zoper morsko bolezen. Neki angleški list piše o prav priprostem sredstvu zoper morsko bolezen. Pred vsem je treba, tako pravi, nekaj dni pred vkrcanjem pridno telovaditi s takozvanimi ročki (Handel). Isto naj se nadaljuje tudi na ladiji. To sredstvo je baje že pokazalo precej uspeha. Na vsak način mora priti med takimi potniki, ki se ravna po tem navodilu, do zanimivih prizorov.

Sedemdesetletna starka v kleti. V Vahrendorfu, v nekem večjem kraju blizu Dunaja, dobila je tamošnja sodna oblast te dni brezimno obvestilo, da drži zakonska dvojica Müller, pripadajoča delavskemu stanu, že štiri leta v kleti zaprto 70 letno Müllerjevo taščo. Ko se je podala sodna komisija na lice mesta, našla je v resnici v kleti ubogo starko, ležečo na gnjili in smrdljivi slami. Prenesli so nesrečnico v bolnišnico, kjer je potem kmalu umrla. Med pogrebom napadla je množica s kamenjem Müllerjevo stanovanje in bi Müllerja in njegovo ženo razmesarili, da jima niso prihitei orožniki na pomoč, ki so pri ti priliki aretirali tri osebe.

Oče-nehote ubil lastno hčerko. V Trstu se je v I. nastropju hiše št. 4 v ulici Madonnina zgodila strašna nesreča. Ondi stanuje s svojo rodbino Avgust Petrič, prejemnik v Lloydovih skladiščih. Ker je 11 letna hčerka Irena večkrat pozneje prišla domov

nego oče, je očeta to silno jezilo. Te dni je prišla hčerka Irena zvečer par minut preje domov predno oče. Mati jo je zmerjala, zakaj prej ne pride. V tem hipu je prišel oče domov ter pričel očitati ženi, da ne zna paziti na otroka. V tem pa je pograbil solnčnik, ki mu je bil ravno blizu, ga zavihel in je z vsklikom: »Tako se jej dá, tako!« vdaril po Irenini postelji, ne vede, da leži v postelji 5 mesečna Valerija, kamor jo je bila mati položila par minut poprej. Udarec s solnčnikom je pa ubogega otroka zadel po glavi. Dekletce se je težko ranjeno prebudilo in pričelo upiti. Vsi poskusi poklicanega zdravnika so bili zaman. Dve uri pozneje je dete nehalo živeti vsled vnetja možgan. Pozno v noč je prišla na Petričevo stanovanje sodna komisija, katera je zaslišala oba roditelja ter vzela seboj nesrečni solnčnik, kateri se je bil ob udarcu zlomil na kosce. Nesrečnega Petriča, ki je baje na glasu pridnega delavca in skrbnega očeta, je oblast pustila na svobodi.

Gospodarske drobtinice.

Hranilnica in posojilnica pri Sv. Kunigundi na Pohorju je prvo polovico leta 1903 imela prejemkov 43.132 K 46 v.; izdatkov 42.911 K 93 v.; skupnega denarnega prometa 86.044 K 39 v.; prejetih hranilnih vlog 22.652 K 41 v.; izplačanih hranilnih vlog 13.031 K 70 v.; danih posojil 19.282 K 87 v.; vrnjenih posojil 5521 K 99 v.

Posojilnica na Frankolovem je imela v teku lanskega leta prejemkov 102.470 52 K in izdatkov 100.665 30 K, skupaj 203.135 82 K denarnega prometa. V prvi polovici t. l., to je od 1. januarja do 30. junija 1903 pa je bilo prejemkov 70.129 61 K in izdatkov pa 68.164 37 K, torej denarnega prometa skupaj v tekočem letu 138.293 98 K. Hranilne vloge se vedno obrestuje po 5% brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike plača. — Ko se je naša posojilnica ustanavljala, govorili so nekateri »skrbni ljudje, češ: kaj bo le posejevala ta posojilnica, menda bob?« A sedaj so ravno ti ljudje nekateri prosili že za posojila, ter so se prepričali, da ima naša posojilnica na posejevanje denar in ne bob. Lahko se pa tudi prepričajo, da je uradovanje posojilnice vestno in natančno ter v poštenih rokah.

Koledar za pokončevanje škodljivcev na vinski trti v poletnih mesecih.

a) Junij: 1. Prvo temeljito škropljenje proti strupeni rosi in črnemu pikcu z bakreno vapneno zmesjo pred cvetjem. 2. Drugo žveplanje neposredno pred cvetjem. 3. Dobivanje senenega črva iz mladih jagod z lesenimi klinčki. 4. Škropljenje grozdnih nastavkov, napadenih od senenega črva, z raztopino od mazljivega mila in mrčesjega praška. 5. Pobiranje in sežiganje zavijačevih zvitek. —

b) Julij: 1. V začetku meseca, neposredno po cvetju, treba škropiti drugokrat proti strupeni rosi. 2. Po drugem škropljenju proti strupeni rosi treba žveplati tretjikat proti trtni jajčasti plesni. 3. Pobiranje vseh od črnega pikca napadenih poganjkov, listov, divjih poganjkov, vitic in jagod; vse to treba sežgati. 4. Ob koncu meseca tretje škropljenje proti strupeni rosi. 5. Kiseljakeve metulje treba loviti s pahljačami. —

c) Avgust: 1. Nadaljevanje zatiranja črnega pikca. 2. Jagode, napadene od kiseljaka, treba odstranjevati. — d) September: 1. Opravila prejšnjega meseca treba nadaljevati. 2. Odrezane vrhe in divje poganjke treba takoj spraviti iz vinograda. — Škodljivci sadjarstva in vinogadarstva.

Loterijske številke

Gradec 4. julija:	81, 66, 2, 65, 78.
Dunaj 4. julija:	15, 6, 40, 65, 2

Prošnja.

Prošnja za prispevke k nagrobnemu spomeniku. Dne 28. oktobra l. 1902 so mi umrli pri Sv. Martinu pod Vurbergom moj dragi ujec, č. g. Ivan Trampuš, zlatomašnik in bivši župnik pri Sv. Bolfenku na Kogu. V življenju so bili tako radodarni in postrežljivi, da si niso ničesar prihranili za svoje stare dni. Zadnje dni so živeli ob svoji borni pokojnini pri meni, svoji nepremožni vnukinji. In kot taka dala sem jih dostojno pokopati ter imela pri tem v gotovem denarju čez 200 K izdatkov. Položili smo jih v vrsto pokojnih sobratov, kateri pa že imajo lepe nagrobne spomenike. Da bi ostal grob mojega prerano umrlega ujeca prazen, brez spomenika, tega nisem mogla prenašati. Šla sem h kamenarju in naročila majhen nagrobni kamen. Sedaj je nagrobni spomenik že postavljen in me stane 160 K. — To sem pa storila tudi zato, kes sem uverjena, da me ne bodo pustili prijatelji in znanci pokojnega in drugi dobrosrčni ljudje pri tem plačilu osamljeno, in da me bodo pomogočnosti blage volje podpirali; za kar jih na tem mestu v imenu blagega pokojnega ujeca prav prisrčno prosim. Slavno uredništvo pa prosim, da blagovoli milosrdne prispevke, ki se naj meni pošiljajo, objaviti.

Št. Martin pod Vurbergom, 2. jul. 1903.

Marija Pavlin, vnukinja.

Društvena naznanila.

Dne 12. julija: »Čitalnice« pri Sv. Jederti nad Laškim gledališka predstava s petjem. Začetek po večernicah.

ANTON KIFMAN

280 10-4

največja štajerska zaloga ur iz najboljših izdelovalnic.

Glavna prodajalna: Gosposka ulica št. 5, — filijalki: Tegetthoffova ulica št. 27 in Koroške ulice št. 7.

Srebrna ura z dvoj. pokrovom gld. 5.— s posebno močnim in najboljšim kolesovjem gld 7.50,

Srebrna remonter ura gld. 3.50 s posebno močnim in najboljšim kolesovjem gld. 5.50.

Srebrna ura, remonter, gld. 3.50 s posebno močnim in najboljšim kolesovjem 5.50.

Srebrne verižice
c. kr. buncirane

15 gramov težke	gld. 1.20
20 " "	" 1.60
25 " "	" 1.90
40 " "	" 2.60
50 " "	" 3.—
70 " "	" 4.40

Verižice iz 14 karatn. zlata
c. kr. buncirane

12 gramov težke	gld. 17.—
18 " "	" 24.—
24 " "	" 30.—
30 " "	" 37.—
40 " "	" 48.—

Za vsako uro se jamči 3 leta.

DEMETRIJ GLUMAC,

kotlar v Mariboru

Kaserngasse št. 13.

Kaserngasse št. 13.

priporoča svojo veliko zalogo **kotlov** za kuhanje žganja, kotlov za perilo in **peronospera brizgalnice**.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna v njegovo stroko spadajoča dela točno in po ceni. 265 13-9

Razglas.

Ker se zadnjič sklicanega občnega zbora „Vzajemne zavarovalnice zoper ogenj v Ljubnem“ ni vdeležilo sklepčno število društvenikov, zato podpisani sklicujem v smislu § 37 društvenih pravil isti

— občni zbor —
v drugič 347 1-1

na nedeljo, dne 12. julija t. l., ob 3. uri popoldne v občinsko pisarno v Ljubnem

s sledečim vspeledom:

1. Poročilo o društvenem delovanju v l. 1902. 2. Pregled, oziroma odobrenje računa za leto 1902. 3. Volitev računskih preglednikov. 4. Razni nasveti.

P. n. društveniki se k zborovanju vljudno vabijo s pristavkom, da bo ta v drugič sklicani občni zbor sklepčen pri vsakem številu društvenikov.

Ljubno, dne 4. julija 1903.

Jožef Ermenc, predsednik.

Proda se: 252
6-6

Posestvo v lepi legi pri **Mali Nedelji**, s hišo, gospodarskim poslopjem, vrtom za zelenjavo, dvema sadonosnikoma, vrti in njivami, vse blizu hiše, se proda za 4500 gld.; vknjiženih je 1900 gld. od posojilnice v Rad-**Posestvo** s hišo z goni. **Posestvo** s hišo z dvema sobama, kuhinjo, vinsko kletjo, stiskalnico, hlevom za konje in krave ter svinje, dalje okoli 2 in pol oralov se proda v **Muravcih** pri **Mali Nedelji**. — Oba posestva se takoj prodasta pod jako ugodnimi pogoji. Vpraša se: **P. Wressnig, Maribor, Triesterstrasse 3.**

4-2 **Razglas.** 319

Na višjem gozdarskem zavodu za avstrijske alpske dežele v Bruku ob Muri (štajerska deželna srednja šola) se **otvori s 1. oktobrom t. l. nov triletni učni tečaj**. Zavod ima nalog, izobraziti v teoretičnih predavanjih o gozdarstvu in njega pomožnih znanostih kakor tudi v praktičnem pouku vestne in zanesljive gozdarske uradnike. Pouk bo obsegal največ izobrazbo učencev o gospodarstvu v avstrijskih alpskih deželah nahajajočih se gozdov.

Učna doba traja tri leta.

Prošnje za vsprejem je doposlata na **ravnateljstvo gozdarskega zavoda do 20. sept. 1903.**

Sprejemni pogoji so: v zavod vstopivši morajo dopolniti 16. leto ter dovršiti 5. razred tudržavne gimnazije ali realke z zadostnim vspehom. Izjemoma more štajerski deželni odbor dovoliti vsprejem takim prosilcem, ki so dovršili 4. razred gimnazije ali realke s pohvalnim vspehom in imeli v računstvu in naravoslovju kakor v nemščini poyoljni vspeh ter na-

kažejo dokazilo enoletnega praktičnega znanja po državno izprašanem gozdarskem izkušencu.

Pravica za enoletnega prostovoljca.

Šolnine plačajo sinovi gozdarjev, ki so avstrijski državljani in od avstrijskih alpskih dežel 40 K; vsi drugi pa letno 120 K.

Na vprašanja daje zavod pojasnila.

Gradec, 21. maja 1903.

Od štaj. dežel. odbora.**Mlad viničar,**

vesten in zanesljiv, ki prevzame tudi vinotoč, se sprejme začetkom novembra pri **g. Fr. Muršecu, krojaču v Mariboru.** 348 2-1

Na prodaj je

v nekem prijaznem trgu ne Koroškem

ново zidana vila

tik glavne ceste, 5 minut od kolodvora z lepim vrtom in letoviščem, posebno ugodna za penzioniste. 350 3-1

Cena in druga pojasnila se izvedo pri **g. D. Kolar-ju, krémarju v Špod. Dravogradu, Koroško.**

Kupijo se gozdi,

ki so že godni za sekanje, kakor tudi vsake male gozdne razdelbe (jelk in smrek) proti takojšnjemu plačilu. — Ponudbe na: **Leop. Weiss v Karlsbad-u 1013.** 349 3-1

Lanski letnik „Slovenke“ in „Našega doma“ se zastonj odda kakemu braln. društvu, ki se oglasi zanje pri upravnistvu tega lista.

Slovanske knjižnice „Pod lipo“ 2. zvez.

Stolni dekan

d^r. Ivan Križanič.

Cena knjigi 30 v, s pošto 35 v.

— Dobi se v —

tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Koroške ulice št. 5.

Karol Kociančič

kamnoseški mojster v Mariboru

Schillerstrasse 25

se priporoča v izvrševanje vseh cerkvenih del, grobov, nagrobnih

kamnov in stavbinskih del, podob in ornamentalno-kiparskih del,

kakor tudi popravila na istih. — Vzorci in proračuni.

Vsaka beseda

stane 2 v.

Najmanja

objava 45 v.

MALA OZGANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda

stane 2 v.

Večkr. objava

po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Šunka s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prašičji jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave, boljše 1 gld., iz šunkna 1 gld. 20 kr., ovske za mesec junij, vsaki mesec kilo 15 kr. dražji, velike klobase ena 20 kr. Pišljila le dobro, pošteno blago od 5 kg naprej proti povzetju Janko Ev. Sirc v Kranju. 320 3

Lepa kmetija v občini Ruperče, uro hoda iz Maribora, obstoječa iz hiše, gospodarsk. poslopja, njiv, gozdov, travnikov, vinograda, sadonosnikov in pašnikov, kateri so zasajeni z mladim sadnim drevjem najboljših vrst, vinogradi, obstoječi iz dveh viničarskih stanovanj s potrebnimi hlevi ter 1 gosposki nedovršen hram s stiskalnico, z gozdi, travniki, njivami, sadonosniki in pašami, se pod roko po primerni ceni skupaj ali pa vsako za-se proda. Pogojene kupne svote lahko na zemljiščih ostanejo vknjižene. Več pove lastnica Julijana Solak v Zamarkovi, pošta Sv. Lenart v Sl. gor. 339 2-2

Prostovoljna dražba pri Sv. Marjeti ob Pesnici v Dragučovi bo 23. julija predpoldan ob 10. uri. Domačija, zidana hiša, 10 oralov travnikov, 6 oralov njiv, dva oralna sadonosnika, štiri orale lesa za 9000 K. Pristava devet oralov travnikov, 4 orale njiv, 1 oral vinograda za 6000 K. Viničarija za 800 K. Tri orale lesa za 500 K. 336 3-2

Posestvo v Razvanju. Hiša z gospod. poslopjem, zidano in z opeko krito, vse v dobrem stanu, s sadonosnikom, vrtom za zelenjavo, se proda po nizki ceni za 1300 gld. z lahkimi plačili, oddaljeno je pol ure od mesta in jako pripravno za malo trgovino. Naslov pove Fr. Selinšek, Triesterstr. 59, Maribor. 333 2-2

Peska ali šodra iz apnenega kamna kdor želi, ga lahko dobi pri gospej Ritonia v Poličanah. 337 10-2

Novozidana hiša s šestimi stanovanji v Novivasi pri Mariboru se za 4500 gld. pod ugodnimi pogoji takoj proda. Več se izve pri lastniku. 344 2-1

Priložnostni nakup. Hiša s tremi stanovanji, s konjem, kravo, dalje s hlevi

za prašiče, studentem kakor tudi s stavbenim prostorom in njivo, se po ceni proda v Studencih pri Mariboru, cesta v Lembah št. 94. 342 3-1

Koncertni glasovir (J. Czapka sin, Dunaj), olivino-zelena salonska oprava, obstoječa iz blazinjaka, dveh naslonjačev za gospode in dveh za dame, okrogla franc. politirana miza, ki se da razširiti, s tremi vložbami, zaprta pogostilna miza z mramornato ploščo ter velika stena za omejitve predsobe z lepim, velikim zrcalom, vse jako dobro ohranjeno, se radi preselitve po ceni proda. Ogleda se lahko od 2.-4. ure. Naslov pri upravništvu tega lista. 346 1-1

Mala hiša s sadnim in zelenjadnim vrtom, za vpojence ali obrtnike posebno primerno, je na prodaj. Več pove Anton Merzhan, Maribor, Weinbaugasse 23. 352 4-1

Proste službe.

Orgljavec, 45 let star, v samskem stanu, ob jednem izučen mizar, v umni čebeloreji popolnoma izurjen, izdeluje umetne panje s premičnimi okvirji, in je poštenega vedenja, želi pri kakih srednji fari orgljarsko in cerkveniško službo nastopiti. Naslov: Josip Rangus, Sela, pošta Št. Jernej na Dolenjskem. 331 2-2

Kuharica, večča poljskega dela, želi dobiti primerne službe v kakem župnišču. Natančnejše se izve pri gospej Alojziji Unger v Mariboru, Mlinske ulice št. 39. 340 2-1

Razno.

Dijaki se sprejme za prihodnje šolsko leto na stanovanje in dobro hrano v bližini gimnazije in učiteljskega v Mariboru. Natančnejše pove upravništvo tega lista. 338 3-2

Vinske sode, dobro ohranjene, v različni velikosti, kupujem in prodajam. — Kupujem tudi suhe doge. Vpraša se pri Josipu Hvalec, sodarju v Mariboru, Mlinske ulice št. 23. 335 3-2

Mali dijak se sprejme na stanovanje in hrano s posebno spalno in učno sobo. Več pove I. Zolnir, nadučitelj v pok., Fabriksgasse 21, nižje frančišk. cerkve. 351 1

Trgovina obstoja že 35 let.

Ustanovljena leta 1868.

Najboljše se kupi pri obče znani domači zanesljivi trgovini z manufakturnim blagom

Karol Worsche

„pri solncu“

poprj Joh. Grubitsch

266 10-6

18 3-5

Gosposka ulica št. 10 **Maribor**

Maribor Herrengasse Nr. 10

katera priporoča slavn. občinstvu svoje **pomladanske in letne novosti**, bodisi za moške ali ženske obleke v veliki in lepi izbiri, po **izredno najnižji ceni**.

Sukno (štof) za celo moško obleko (suknja, hlače in telovnik) 3-10 metrov dolg stane gl. 250, 3.20, 4.50, 6. — in naprej do najfinejše vrste, gladki črni rižasti in modno barvani kamgarni, lodni in vsake vrste sukneno blago.

Lepa pristna volna za celo žensko obleko gl. 1.40, 1.80, 2.30, 3. — in naprej do najfinejše vrste v najnovjših modnih barvah; **izvrstni lepi svileni robci za na glavo od gl. —.65. —.80, —.90, 1.—, 1.20, 1.40** in naprej do najfinejše vrste.

Velika zaloga perilnega blaga, druka, dobrega platna, gradna za postelje, **posteljne odeje lastnega izdelka od gl. 2.— naprej**, izgotovljene rjuhe od gl. —.90 naprej, prti, servijeti, brisače, vsakovrstno opravilo in mnogo drugega. — **Za zanesljivo blago, dobro postrežbo in pravično mero se jamči.**

Restavracija

Narodni Dom v Mariboru

324 4

naznanja slav. občinstvu, da toči

pristno **vino** iz goric:

Pišceko, last. Gerec lit. po 36 kr.	Delniško (Laškitrj) 1 t. po 20 kr.
Bizeljsko, Cizel " " 44 "	Budjeviško " " 24 "
Goričak, Ploj " " 60 "	Vedno gorka in mrzla jedila
V steklenicah „Sremski Bordeaux“	se dobe po nizki ceni.
dr. Schmiermaul po 1.— gl.	Sobe za tučce so vedno na razpolago.
V steklenicah O-L „Vinskivrh“	
Klet. društ. v Ormožu po 80 kr.	

Jan Jaroslav Sagl, restavr.

Vrtec sv. devištva

ali **nauki za mladenke.**

Sestavil **Martin Jurkovič**,

kn. šk. duhovni svetovalec in župnik pri Sv. Petru poleg Maribora.

Cena knjigi 3 K, s pošto 3 K 20 v.

Dobi se

v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, kor. ul. št. 5.

Priložnostni nakup!

XXXXXXXXXX

Popolna razprodaja zaloge

pohištva

kakor: železnih mat politiranih ter mehko sestavljenih stolov, tas za serviranje, obešal in nastavkov za obleko ter sploh vse, kar je v zalogi, **proda** radi preselitve in vsled prizadetega mu požara **mного** pod lastno ceno

Nikolaj Benkič, 341 5-1

mizarski mojster in zaloga pohištva v Mariboru, Tegetthoffova cesta 26.

Josip Prstec,

trgovina z železom in špecerijo v Mariboru

naznanja s tem, da **otvori**

filijalko

v Magdalenskem predmestju, Tržaška cesta št. 7.

Priporoča raznovrstno **železo** dobre kakovosti za domačo in poljedelsko rabo.

Istotako ima na razpolago vse v **špecerijško stroko** spadajoče predmete s katerimi more najugodnejše ustreči cenjenim svojim odjemalcem in jih popolno zadovoljiti.

Cene nizke! — Postrežba točna!

Obilnega obiska pričakujoč bilježi

345 1-1

spoštovanjem

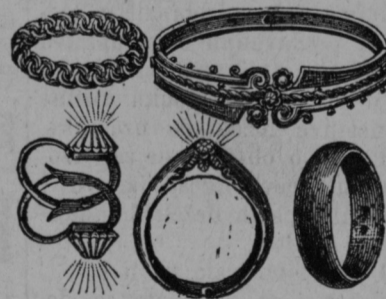
Josip Prstec.

Ceniki nastoj in franko.

Najboljše in najcenejše zlate in srebrne ure kakor tudi poročni prstani!

241 12-10

Ura od 1-65 gl. do 500.— gl.

Največja izbera!

Briljantni zaročni prstani od 6.— do 500.— gl.

Trgovina je bila ustanovljena leta 1860.

Samo Poštne ulice 1.

Ustanovljeno l. 1860.

Samo Poštne ulice 1.

MIHAEL JLGGER
v Mariboru